

Dagbladet

Chefredaktør
EINAR SKAVLAN

Redaktør for nyhetsavdelingen
GUNNAR LARSEN

Utgitt og trykt av A.S. Dagbladet
Akersgaten 36, Oslo.

Venstre.

Idag samles formennene for venstrekretsene til møte med Norges venstrelags styre i Oslo, og Dagbladet ønsker dem og venstrepressens utsendinger hjertelig velkommen.

Det store venstremøtet er innkalt for å drøfte det utkastet til program for høstens stortingsvalg, som styret for Norges venstrelag legger frem. Når møtet idag har gitt utkastet sin form, skal det sendes ut til drøfting i alle landets venstrelag, som så velger utsendinger til venstres landsmøte. Det vil bli kalt sammen på forsommeren, og her vil valgprogrammet bli endelig vedtatt.

Møtet idag er fastsatt for meget lenge siden og har ingen som helst forbindelse med den aktuelle politiske situasjon. Men det er klart, at det vil være av den største verdi for venstres stortingsgruppe og for styret å høre, hvordan utsendinger fra alle landets venstrelag ser på de spørsmål, som i øieblikket er brennende. Derfor vil møtet også ha sin betydning utover den store oppgave, det nærmest er innkalt for: valgprogrammet.

Der har i det siste vært talt meget om muligheten av et regjeringsskifte, og spørsmålet har naturligvis sin store interesse for alle venstrefolk. Men det er likeså klart, at møtet idag ikke kan ta noen avgjort stilling til denne sak. Når bondepartiet først på grunn av forholdene er kommet til regjeringmakten har venstre hele tiden ansett det for riktig, at dette forholdsvis nye parti skulde få full adgang til å prøve seg og å vise sin politikk i gjerning, ikke bare i mer og mindre forespillinger og løfter med sterkt agitatorisk preg.

Fra venstres synspunkt har resultatene av dette styret vist bondepartiets politiske makteløshet. Og de ensidige klasseinteresser, som har ledet partiet i dets tiltak har ikke engang vært til gagn for landets bønder. Misnøien med en rekke av de tvangsforanstaltninger, som særlig finansministeren stadig har tatt til inntekt for regjeringens politikk, brer sig stadig utover landet. Og den vil vedbli å bre sig, så lenge regjeringen sitter — samtidig med at inntrykket av regjeringens indre splidaktighet virker svekkende for hele dens prestige.

Under disse forhold vil det politisk sett nærmest være en fordel, at regjeringen vedblir å sitte, og det stemmer best med hele venstres holdning å gi den adgang til helt å utforme sin politikk, både finansielt og prinsipielt. Men på den annen side vil venstre heller ikke kunne fin-

ne sig i, at regjeringen prøver å trosse igjenm avgjørelser i Stortinget, som strider med hele venstres politiske syn. Der er tegn, som tyder på, at regjeringen selv akter å innta en langt uforsonligere holdning i denne sesjon enn i forrige, og blir det tilfelle, kan krisen når som helst melde sig. Men venstre ønsker ikke å fremkalle den.

Det blir da først og fremst venstres fremgangslinjer ved stortingsvalget og planene for det, venstremøtet idag kommer til å drøfte. Den siste store sammenkomst av venstre var landsmøtet høsten 1931, etter regjeringsskiftet. I en vanskelig situasjon viste venstre den gang et samhold og et syn for det viktigste i venstrepolitikk, som har stålsatt partiet og sluttet det sammen bedre enn før. Venstrerepresentantene samles idag med en glad følelse av, at der er livskraft i partiet og at det har en stor gjerning å gjøre til fremgang for landet.

Byen

Mennenes nye samlingssted.

— Du er gærn', sa jeg. Damet? Du må være syk, — en mann på damet!

— Vi går altså, sa hun.
— Aldri! sa jeg, og dermed gikk vi på damet.

Og nu vil jeg ikke annet, min dag er spilt hvis den ikke blandt annet omfatter en eller helst to dameteer. Jeg er ikke alene, der er mange andre haner i kurven, — tjå vi er sannelig så smått begynt å bli i majoritet. Og vi ryster sakkynndig på hodene og ser på mannequinene med sammenknepne øyne og sier: Nåja .. jeg syns nå ikke Lanvin er hvad det engang var .... nei takke mig til Patou .... sa De Poiret? .... kjære, han er da aldeles ute av dansen .... nei gid, hr. Pettersen har De i Deres liv sett noe så vidunderlig som den derre crepe georgetten! Den skåler vi på! Dermed løfter vi våre tekopper og er lykkelige.

Og vi hører andektig på Jossa og klapper livlig av Kitt, og vi føler på stoffene og følger levende interessert med når den kjære gamle tante Augusta kåserer om kokekunst på Blumfeld.

Til å begynne med blev jeg virkelig rent engstelig over denne unormale interesse for kvinnelige sysler, — der var lissom en liten anelse av «dill-dall-pompen-pass-dig-ellers-kaster-jeg-snelletråd-på-dig» over foreteelsen. Men etterhvert er jeg kommet til det beroligende resultat at denne form for selskapslek faktisk er ganske god, — det er jo kvinnen vi lever og ånder for så det er ikke mer enn rimelig at vi er tilstede når hun planlegger sin påklædning.

Tattler.

Nordnorsk bygdslag i Oslo.

Det er tanken å stifte et bygdslag for Nord-Norge her i Oslo. En sjølvalgt arbeidsnemnd har arbeidet med saken en tid og innbyr herved alle interesserte nordlendinger i og omkring Oslo til et drøftings- og skipingsmøte i «Blåsalem» Nordal Bruns gate 22, onsdag 1. februar kl. 8 presis.

Navn.

Bryllup idag: Ella Marthinsen og Robert Solstad. — Idag: Sonja Zernichow, Slemdal, og reklamekonulent Kaare A. Hirsch, Oslo. — Idag: Ruth Lind og Einar Engebretsen. — Idag: Barnepleierske Gritle Kirkemo og læge Jørgen Hilsen, begge Oslo. — Idag: Signe Wenneberg og Sigurd Aamodt. — Idag: Martha Andresen og Karl Karlsen Sjøkvist.

Forlovede: Bodil Brodersen og reklamechef Birger Cranner. — Solveig Berger Johannessen, Drammen, p. t. Oslo, og Walter Webby, Oslo. Lysinger: Ekspeditor Alf Ag-

O.R.SAKFØRER A. ÅBERG
Grensen 3 V. Telef. 10665.

nor, Oslo, og Linda Bjørndal, Ullevål sykehus. — Verktøimaker Fred Andersen og kontordame Elen Hammerstad, begge Oslo. — Agent Waldemar Broks og porteføljerske Astrid Halvorsen, begge Oslo. — Arbeider Kjeld Gulbrandsen og avisbud Ragnhild Gudmundsen, begge Oslo. — Modellsnekker Reidar Johannessen og syerske Harriet Krist, begge Oslo. — Chauffør Bjarne Kristiansen og nåleriske Martha Schanke, begge Oslo. — Chauffør Eivind Kristoffersen, Kjelsås, og Mary Larsen, Oslo. — Avdelingschef Oskar Myhrvold og Klara Gulbrandsen, begge Oslo. — Chauffør Ragnvald Stenberg, Oslo, og pakkeriske Margit Jensen, Ø. Aker. — Galvanisør Carl Sørensen og syerske Ingrid Brustad, begge Oslo.

Oslo Journalistklub

holdt igår aftes generalforsamling i Militære Samfunds lokaler. Årsberetning og regnskap blev fremlagt og vedtatt. Det sittende styre blev gjenvalgt. Styret består av O. W. Erichsen, formann, Bj. Jullum, viseformann, Rolv Werner Erichsen, sekretær og kasserer, Haldis Stenhamar og P. Chr. Andersen. Suppleanter F. Knutsen og Arne Falla.

Grefsenkollen har idag 1 kuldegrad. Det er godt ski- og akeføre med pent klart vær.

Karneval og sangerinedebut på Blumfeld-teen tirsdag.

Den 11. februar er National-Pressens store karneval. Som et apropos til dette vil Blumfeldts kabaret-te tirsdag stå i karnevalets tegn. Kunstnerforeningens formann, Ørnulf Salicath, vil kåsere om karnevaler og sikkert komme med mange pussige ting. Som topp-figur ved en rekke av Kunstforeningens mange karnevaler har han nok stoff å øse av. Det blir stor mannequinopvisning av de forskjelligste genre karnevalsdakter: historiske, eksotiske, orientalske, man kan velge hvad man vil, tyrkisk haremskvinne eller beduinere, russiske kosakker, forskjellige uniformer, eller om man vil almindelige pieroter og columbiner.

På teen vil en ung dame yde navn Bitten Sæve få sin debut som sangerinne. Hun vil holde sig i stilen og syng i kostyme. Dessuten blir det vanlig optreden av Blumfeldts dansepar, den italienske trio og orkestret. Bergliot Kittilsen er arrangør og konferansier.

Den sympatiske Ben Lyon, som vi ikke har hørt stort til i de senere år, utover meddelelsen om hans bryllup med Bebe Daniels, er nu vendt tilbake til stjernerekkene. M. G. M. har gitt ham en fem-års kontrakt med løfte om mange store roller.

Teatrene i kveld.

Nationalteatret: Når den ny vin blomstrer.
Det norske teatret: Bøndernes hus: Ishavsfolk.
Det nye teater: Etienne.
Centralteatret: Sommerluft.
Chat Noir: Charles tante.
Bjørneviks teater: Augustas lille feiltrin.
Carl Johan teatret: Skjønnhetsinstituttet.
Sjøilen: Vi serverer igjen.

SMILET

Av Nils Collett Vogt.

Jeg har set mange slags smil i min tid, kvindesmil og mænds, og flere skal jeg vel få se, men det er ett, jeg med inderlighet gjemmer på.

Det var en vårdag i Paris 1902, hundreårsdagen endda for Victor Hugos fødsel. Jeg gikk og drev på Boulevard St. Michel, var ganske tilfældig kommet til at gå der, da det med ett blev færdsel på fortouget. Trængsel og trykk. Ned over boulevarden kom langsomt i martssolen et tog av ældre herrer — hele den officielle verden opstemt og i stas — det funklet og blinket og glitret av uniformer og guldsmykte embedsdrakter, eller det var bare blankstrøgne cylindre i al enkelhet — la gå med dem også! — og alk hadde de det røde bånd i knaphullet. — De kom fra Pantheon, hvor en formiddagsfest hadde fundet sted til hæder for republikaneren og

Aleksandro Asro.
Tilh.: Sonja Alomis.

Mandag og tirsdag får Sjøilen besøk av to berømte jødiske skuespillere fra det polske Vilna-teater, Sonja Alomis og Aleksandro Asro. De fremfører monologer og enaktere på jiddisch og vil i korte glimt i publikum en anelse om den unge jødiske dramatik.

Den jiddische dramatik er meget rik og meget moderne, israelitter som kjenner den, påstår den står langt høyere enn vår tids norske, så det burde være all grunn for byens teaterpublikum å gjøre sig bekjent med den.

Forestillingene på Sjøilen blir delt i tre avdelinger. Når teppet blir op for første billed, ligger scenen i stummende mørke. Bare en kraftig lyskegle vil bestråle fru Alomis ansikt som spiller legenden om «De tre gaver» av Peretz. Hun levendegjør fortellingen bare ved hjelp av sin mimikk, sin stemmes modulasjoner og av og til ved hjelp av enkelte flagerende håndbevegelser.

Folkesagnet forteller om en død jøde, hvis synder og gode gjerninger blir veiet mot hverandre for den høyeste rett. Men da vektsskålene står likt, kan sjelen hverken komme i himmelen eller i helvete og blir dømt til å sveve i rummet og avventte Vårherres nærmere bestemmelse.

Dørvokteren råder da sjelen til å prøve på å få de sjeler, som allerede er i himmelen, til å be for den. Og da de setter pris på gaver, skal den hjemløse sjel bringe dem tre gaver.

Den neste scene spilles av Aleksandro Asro, en kunstner som utvilsomt skal være påvirket av Stanislavski, men i allerbeste forstand.

«Den gale kabalist» er titelen — og dermed er innholdet gitt. En lærd

«Grønne enger» på Sjøilen.

Et interessant jødisk gjestespill mandag og tirsdag.

«Der skal personlighet til for å gjøre en sådan galskapsens monolog verd å overvære,» skriver B. T. etter jødenes gjestespill i Kjøbenhavn. — Og Aleksandro Asro viet den personlighet.

Det tredje ledd programmet er en landsby-idyll av Hirschbein som heter «Grønne enger». Men ikke Guds. Den forteller om en meget generet, ung jødisk lærd, som er forelsket i en landsbypike, men altfor generet å torde se på henne.

Det blir da piken som tar saken i sin egen hånd og greier op.

De to jødiske kunstnere kommer nu fra en vellykket skandinavisk turné, bl. a. har de hatt en enestående suksess i Kjøbenhavn.

De fremfører sine ting på jiddisch, men sproget vil ikke på noen måte hindre forståelsen. Deres spill er så klart og stilisert at selv den yngste kan følge med. Foran hver avdeling vil Sjøilens chef, Leif Ambler-Næss redegjøre for innholdet.

Nytt norsk skuespill.

Bergen, idag.

Den nasjonale scene opplyser at teatret har antatt til oppførelse i høst et stykke av overrettssakfører Sten Olsen. Det er et nutidsdrama «Døden og kjærligheten». Som man vil huske var det overrettssakfører Sten Olsen som ifjor var den drivende kraft for å få i stand festspillene på Bergenhus. Overrettssakføreren forteller til Bergens Tidende at det stykke som nu kommer til oppførelse bare er første del av et stort drama. Han uttaler videre at han har flere andre stykker på stabelen, som han nu har fått oppfordring til å arbeide med.

britannia helt burde være fritatt for de nevnte avgifter da det ikke gjelder noen slike avgifter i vårt land.

England protesterer mot våre avgifter på handelsreisende

Ingen slike avgifter i England.

London idag.

Det britiske industriforbund har henvendt sig til den britiske regjering som fører forhandlinger med den norske, svenske, danske og finske regjering, og henledet dens oppmerksomhet på det system med avgifter for utenlandske handelsreisende som gjelder i disse land. Det antydes at avgiftene burde reduseres for kortere tidsrum og at Stor-

eller en minister, nei, en akademiker har det heller været, eftersom han bar tosnudet hatt på hodet — jeg vet forresten ikke, om franske akademikere går med tosnudede hatter, men en tosnudet var det — han steg frem og kjøpte muntert levende en tallerken. Fler gjorde det samme. De måtte tydeligvis være i godt humør, herrerne. De skulde vel til en bedre frokost, og nu pustet de ut etter høitidsfuldheten og kjedsommeligheten og alle talene under høie minders hvelv i det tilguderne indvidde tempel.

Jeg så det selv: En gav krøblingen et vektig, fulldødig pengestykke. En anden rakte ham med et litet venlig nikke i seddel og vilde ikke på noen måte ha en centime igjen. Han slog avvisende ut med hånden. Det var vel et lune, et flyktig, overgivent indfald, som hadde grepet dem, lyst til at handle i den hundreårige velgjørers ånd. Han hadde sit livs store stund, krøblingen. Sit livs quart d'heure. Han var idag på moden. Etter to minutter var der ikke en tallerken tilbake.

Nu sang ikke krøblingen mer. Måpende stod han og stirret indt det var en deputeret, en senator

makeløs tom. Så et langt blikk efter alle de gavmilde herrer, denne jords styrende, som endnu tæt i tæt fyldte gaten. Og der trak op til et smil i hans ansikt. Var det mulig? Kunde det være sandt? Hvad hadde gåt for sig? Et undrende, spørgende, næsten uforstående smil — hvad var dette? Der hadde sket et under. For en eneste gangs skyld her på jorden et under. Noe lykkelig. Noe ufattelig.

Og smilet vokste. Det vilde ikke bort. Det blev ved at festliggjøre ham. Og et glædens smil av en anden verden var det, glæde, som bare jeg deltok i.

Så humpet han avsted med den tomme kjerren sin, mens smilet fremdeles lyste. Han gikk og småsmilte.

Og det gjorde Victor Hugo med, ja, det er jeg ganske sikker på, at han gjorde. Han smilte også ned fra sitt elysium. Han hadde altid hat godhet for småfolk, Victor Hugo, ikke minst for krøblinger, storhertet som han var, et stort, patetisk bankende hjerte.

Oh, notre cher Victor Hugo!

Overrettssakfører
JONAS SKOUGAARD
Kirkegt. 20. Telefon 21761